

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

horribili p̄ a gustia spūs gemētes etc. Isa. 10. excelsi statura succi-
dent & sublimē hūiliabunt Tercia exasio est amarissima. qz ex-
adunt ne videant gl̄iam dei. Ista exasio maior est omni pena
vñ Criso. multi gehēnaz solū abhorrent. ego at̄ exasione illam
gl̄ie multo amariorē gehenna iudico. quod appet ex pena quā
habuit absalon ex eo q̄ fatiez David videre nō poterat Quarta
exasio est miserima qz tollit et abscidit a reprobis pt̄as omis
bone & male opacōis. 1. R. 2. Ecce dies veniūt & p̄cā brachi-
um tuū in quo est v̄tus opacōis. Quinta abscisio est terribilissi-
ma. qz abscidit ab eis spes. vt miq̄ sperent aliqd̄ boni habere
Job. 19. destruxit me v̄diciqz et p̄eo. et quasi auulse arbori ab-
stulit spem meā. Quarta pena peccantiū est gehenna ignis in
qua est fletus et stridor dentū. vbi v̄mis male cōsciencie corro-
dit aīam et inextinguibilis ignis sine fine cōsumit. Isa. 77. vi-
debūt cadavera eoz qui p̄uaricati sunt in me. vermis eozū nō
moziēt. et ignis eoz nō extinguit Tercio replicat qz a fructibus
cognoscendi sūt: igit̄ ex fructibz eoz cognosceatis eos: In alia
vita omnia scelera miq̄oz patebūt iustis. ita vt quos plene
hic nō cognouerunt. tūc videntes eoz iniqua que opati sunt
eos plene cognoscant. videbūt em̄ iusti reprobos. sed nō vide-
būt reprobi iustos. tñ vsqz ad diē iudicij mutuo se vidēt vt di-
cit. Gre. nec tñ iusti flectent̄ mīa sup̄ penis eoz. cuz in p̄mptu
eis appeant scelera que digna sūt penis. qn̄ potius gaudebūt
de penis miq̄oz. ps. videbūt iusti et letabunt. et sup̄ eū ride-
bunt et dicit. Ecce hō qui nō posuit deū adiutorem suū. Et ite-
rum. letabitur iustus cum viderit vindictam etc.

Tercia pars.

J

Tercio cū dicit̄ Non ois. tangit̄ quibz datur eterna
gl̄oria. ex quo iam p̄misat de pena maloz. Et p̄mo
ostendit qz nō datur premiū regni celestis quibz sc̄qz
indifferent. etiā credentibz: Non omnis qui dicit̄ mi-
hi dñe dñe: dominus est xp̄us rōne diuinitatis Rursus etiam
dñs est ratione humanitatis nō ois vero qui cōstituitur eum esse
deū et hōiem. etiā si vtrancqz cōstitutionem dei & hōis corde cō-
fiteatur. et ore: intrabit in regnū celoz: quia vt dicit. Ja. etiā
demonēs credunt et tremiscunt. Et hoc ideo quia multi con-
fessione fidei. aut longis orōnibus dicunt xp̄o. dñe domine. h̄
sūt de numero eoz de quibz. Isa. 29. populus hic labijs appo-
pinquat m̄hi. cor autē eozum longe est a me. et prima Thi. 1.
cōfitent̄ se nosce deū. sc̄is at̄ negāt. oportet igit̄ cōsidere sc̄is qz
ipse sit dñs qd̄ sit qñ ei hūim9. sc̄do cōdit̄ qbz dat̄ regnū dei. h̄

Sermo

qui facit volūtatē p̄ris mei qui in celis est: Jo. 6. hec est autē volūtas p̄ris mei qui misit me. ut ois qui videt filiū et credit in eū. habeat vitam eternam. Ille vero credit in filiū qui ea facit que ipse dei filius mādauit: Ipse intrabit in regnū celoz: regnū celeste debet merito dari ei qui facit volūtatē p̄ris celestis. qui p̄ remunerat filiū non alienis. h̄ p̄riis bonis. Rursūq; dignū est eum qui credit sic in filiū q̄ eius seruat mandata esse in regno celoz. vbi xp̄us est. Jo. 17. p̄ quos dedisti mihi. volo ut vbi sū ego. et illi sint mecum ut videāt claritatē meā qm̄ dedisti mihi

Unica octaua post penthe. Sermonis quinquagesimi septimi. Prima pars A

Dmo quidā erat diues qui hēbat t̄. Luc. 16. Sic dicit Cri. Oppimio quedā erronea ingentata est mortalibus q̄ auget c̄mina et bona minuit. et hec est illa oppimio q̄ hoīes credūt se quecūq; possident in vsu vite possidere ut d̄m. cuius contrariū tunc appet qm̄ de t̄paliis istis oportet deo reddere rōnē. cū em̄ d̄ns h̄ dispensator reddat alteri rōnē manifestū est. quia homines nō sunt d̄ni t̄paliū sed dispēsatores. Et hoc totū declaratur in parabola p̄ntis euangelii de villico iniquitatis. qd̄ in tres partes diuidit. p̄mo ponit citatio villici ad reddendū rōnem. sc̄do explicat. eius sagacitas ad futuroz p̄uisionē. ibi. ait autē villicus intra se. 3° amandat ip̄ius prudentia ad n̄ram eruditā onē. ibi. Et laudauit d̄ns. **B** Circa p̄mū tria facit. p̄mititur em̄ villicatus amissio: h̄o quidā erat diues: h̄o iste deus est oīpotēs qui homo dicit. eo q̄ hoīm singularem habeat curā et prudentiā. ac si homo esset. ipse vero diues est. cuius est celi et terra. et oīa que in eis sunt. de cuius dimitus dixit Agnes virgo. cuius opes nūq̄ deficiūt. cuiusq; diuitie nō detrescūt. et attende q̄ mūdāni hoīes illū dicit diuitē. qui bonis t̄paliis habundat. S; hoc nō est verū. q̄ vnicuiq; de seipso credendū est h̄ntes autē bona t̄palia nūq̄ dicunt se habundare. et id̄ hec bona non faciūt diuitē. Et id̄ bonis t̄paliis ille diues est. qui contentus est his que habet. nec plura q̄rit. quō etiā paupes multū sunt diuites. Tho. 5. Sufficiebat nob̄ paupertas n̄ra. h̄ ille ē ditior q̄ ipsas mūdi contemnit diuitias. Ille vero est ditissimus. qui bonis habundat que sibi tolli nō possunt. et hec sunt vere diuitie virtutum et gracie quibus omnibus diues est deus oīpotens. Ipse em̄ est diues infinita bonitate. Ro. 2. an̄ diuitias bonitatis dei contemnis. Diues est multitudinē mie. Eph. 2. deus qui diues ē